FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT ANTONIO SAGGIO

föredraget den 17 juni 1999 *

Bakgrund och förfarande

1. Kommissionen har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 10 november 1998, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) väckt talan om fastställelse av att svarandestaten har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/47/EG av den 26 oktober 1994 om skydd för köparna vad avser vissa aspekter i avtal om nyttjanderätten till fast egendom på tidsdelningsbasis (nedan kallat direktivet). [1]

2. I artikel 12.1 i det ovannämnda direktivet, som antagits med stöd av artikel 100a i EG-fördraget (nu artikel 95 EG i ändrad lydelse) föreskrivs följande: "Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast 30 månader efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*."

3. Kommissionen har i sin talan gjort gällande att den inte har fått något meddelande från de grekiska myndigheterna om nödvändiga åtgärder för införlivande av direktivet med den grekiska rättsordningen och att den inte känner till någon annan omständighet som gör det möjligt att sluta sig till att sådana åtgärder har vidtagits. Mot denna bakgrund sände kommissionen den 9 september 1997 i enlighet med förfarandet i artikel 169 första stycket i fördraget en formell underrättelse till den grekiska regeringen, där den påtalade denna stats underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att genomföra direktivet och uppmanade den att inkomma med ett eventuellt yttrande.

4. Den grekiska regeringen svarade genom skrivelse av den 11 november 1997 att den redan hade upprättat ett förslag till ministeriekungörelse innehållande bestämmelserna i fråga. Regeringen tillade att förfarandet för antagande av kungörelsen pågick.

5. Eftersom kommissionen den 16 januari 1998 fortfarande inte hade fått något meddelande från de grekiska myndigheterna om att åtgärderna i fråga vidtagits, skickade kommissionen ett motiverat yttrande till dessa myndigheter där den påta-

* Originalspråk: italienska.

1 — EGT L 280, s. 83; svensk specialutgåva, område 13, volym 27, s. 40.

lade deras underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet och gav dem en tidsfrist på två månader för att följa direktivet.

6. Med beaktande av de grekiska myndigheternas ställningstagande har kommissionen slutit sig till att de inte har införlivat direktivet med den interna rättsordningen och följaktligen väckt talan mot dessa myndigheter vad avser denna tvist.

den 15 december 1998, att den ännu inte hade införlivat direktivet med den interna rättsordningen. Regeringen förklarade att den var fullt medveten om de tidsfrister inom vilka det nationella förfarandet för genomförande av direktivet borde ha slutförts och att den åtog sig att vidta de nationella åtgärderna så snart som möjligt. Regeringen gjorde i detta avseende gällande att utvecklingsministeriet, som är det behöriga organet på området, redan hade utarbetat ett förslag till presidentdekret innehållande bestämmelserna i fråga och att förslaget skulle föreläggas statsrådet så snart som alla nödvändiga underskrifter erhållits. Regeringen förbehöll sig rätten att foga en kopia av förslaget till akten.

Huruvida fördragsbrott föreligger

7. Enligt artikel 189 tredje stycket i EG-fördraget (nu artikel 249 EG) skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat. Enligt artikel 5 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 10 EG) skall medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av fördraget eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner. Vad gäller införlivandet av direktiv 94/47 med den interna rättsordningen har skyldigheten i fråga uttryckligen föreskrivits i den redan nämnda artikel 12 i ovannämnda direktiv, där denna tidsfrist har fastställts till den 29 april 1997 och där medlemsstaterna åläggs att genast underrätta kommissionen om de nationella åtgärderna.

Det står följaktligen klart att den grekiska regeringen inte har vidtagit åtgärder för att genomföra direktivet inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 12.1 i direktivet och att den under alla omständigheter inte har underrättat kommissionen om sådana åtgärder. Regeringen har dessutom, efter att uttryckligen ha medgett att den gjort sig skyldig till ett fördragsbrott, inte anfört något som gör denna underlåtenhet motiverad. Det behöver väl knappast påpekas att utarbetandet av ett dekretförslag, som för övrigt inte ens har fogats till akten, inte på något sätt kan rättfärdiga den grekiska regeringens underlåtenhet.

8. Den grekiska regeringen medgav uttryckligen i svaromålet, som inkom

Rättegångskostnader

9. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. I det föreliggande fallet har den grekiska regeringen tappat målet och kommissionen har yrkat att denna regering skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Den grekiska regeringen skall följaktligen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Förslag till avgörande

10. Mot bakgrund av vad som anförts ovan föreslår jag att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/47/EG av den 26 oktober 1994 om skydd för köparna vad avser vissa aspekter i avtal om nyttjanderätten till fast egendom på tidsdelningsbasis och enligt artikel 189 i EG-fördraget (nu artikel 249 EG) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, samt

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.